

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **Bělecký Mlýn s.r.o.** se sídlem Šemberova 66/9, Olomouc IČ: 26223571, zastoupen Mgr. Markem Gocmanem, advokátem se sídlem 28. října 219/438, Ostrava – Mariánské Hory proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2014, sp. zn.: 8RV795/2014-14132, č. j. 60427/2014-MZE-14132,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2014, sp. zn.: 8RV795/2014-14132, č. j. 60427/2014-MZE-14132 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Marka Gocmana, advokáta.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 8.10.2014, č.j.: 60427/2014-MZE-14132, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 21.3.2014 č.j.: SZIF/2014/0099432.
2. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen SZIF) byla zamítnuta žádost žalobce ze dne 1.7.2013 o poskytnutí dotace v rámci podopatření II.2.4.2 Neproduktivní investice v lesích Programu rozvoje venkova

ČR. Žádost byla zamítnuta pro nesplnění podmínek „Pravidel, kterými se stanovují podmínky pro poskytování dotace na projekty programu rozvoje venkova ČR na období r. 2007-2013“ (dále jen Pravidla). Konkrétně byla žádost žalobce byla zamítnuta z důvodu, že doplnění žádosti o dotaci, které bylo žalobcem doručeno na Regionální odbor SZIF v Olomouci dne 2.8.2013, bylo neúplné. SZIF vyšel ze zjištění, že žalobce v žádosti o dotaci uplatnil, mimo jiné, výdaje na úpravu a oplocení lesního pozemku v kat. území Hluchov, v areálu Obora Bělecký mlýn, avšak v rámci doplnění žádosti neodstranil nezpůsobilé výdaje na oplocení ve výši 600 000 Kč, uplatňované v rámci kódu 003 z celkových výdajů projektu, na které může být poskytnuta dotace. SZIF konstatoval, že došlo k porušení podmínek Pravidel pro žadatele - část A – Obecné podmínky, kapitola 5.4, písmeno c). Uvedl, že výdaje na novou výsadbu/rekonstrukci zeleně jsou uvedeny v kapitole 6 Specifických podmínek Pravidel, a jsou zde zařazeny mezi výdaje, na které nemůže být poskytnuta dotace. Protože i výdaje na úpravu lesního pozemku před zalesněním a zajištění nové výsadby proti okusu zvěří přímo souvisí s novou výsadbou, jedná se rovněž o nezpůsobilé výdaje. Žalobce však ani po doplnění žádosti nevyločil z výdajů projektu nezpůsobilé výdaje na oplocení v částce 600 000 Kč, a porušil tak podmínky Pravidel.

I. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

3. Žalovaný se v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce, který namítal, že se nemohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu. Žalobce rovněž vytýkal, že rozhodnutí SZIF je nepřezkoumatelné, nesplňuje požadavky na ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu, současně spočívá na nesprávném skutkovém i právním posouzení věci, neboť výdaj za oplocení není v pravidlech uveden jako nezpůsobilý výdaj, na který nemůže být poskytnuta dotace. Uvedl, že v pravidlech nejsou taxativně vyjmenovány nezpůsobilé výdaje, u výčtu nezpůsobilých výdajů se běžně používají slova „apod.“ nebo „např.“. Žalobce rozporoval, že by úpravy lesního pozemku před zalesněním a zajištění nové výsadby proti okusu zvěří (oplocením) mohly být v pravidlech zahrnuty pod položku nezpůsobilých výdajů „nová výsadba/rekonstrukce zeleně“.
4. Žalovaný k uvedeným odvolacím námitkám argumentoval tím, že ačkoliv ze zákona č. 265/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu nevyplývá povinnost vyzývat žadatele k seznámení se spisovými podklady, byl žalobce dne 26.8.2014 vyzván, aby se s těmi podklady seznámil, avšak této možnosti nevyužil. K tomu žalovaný uvedl, že již dne 23.7.2013 byla před vydáním prvostupňového rozhodnutí žalobci odeslána žádost o doplnění neúplné dokumentace, v níž byl žalobce upozorněn na skutečnost, že v popisu projektu a v celkových výdajích v žádosti o dotaci (strana B1, pole č. 3 a strana B3, pole č. 6) je uvedeno srovnání povrchu pozemku před zalesněním a oplocení zalesněné plochy, které jsou nezpůsobilými výdaji. Žalobce měl doplnit žádost o dotaci odstraněním zjištěných nedostatků do 14 dnů, tj. do dne 6.8.2013. Doplnění žádosti o dotaci, které došlo SDZIF dne 2.8.2013 však bylo neúplné. Žalobce tedy neodstranil nezpůsobilé výdaje za oplocení z celkových výdajů projektu, na které může být poskytnuta dotace. Tímto dle žalovaného došlo k porušení podmínek pravidel pro žadatele – část A – Obecné podmínky, kapitola 5.4, písm. c) ve znění těchto pravidel, které žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí ocitoval. Dále uvedl, že žalobce v průběhu řešení tohoto případu dodával další podklady a průběžně se k případu vyjadřoval. Měl tedy možnost se seznámit se spisovými podklady i přesto, že tato

povinnost ze zákona č. 265/2000 Sb. nevyplývá. Žalovaný poukázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, v němž se uvádí, že výdaje na úpravu lesního pozemku před zalesněním a zajištěním nové výsadby proti okusu zvěří přímo souvisí s novou výsadbou, a proto na ně nemůže být poskytnuta dotace. Dle žalovaného tedy rozhodnutí SZIF odůvodnění v souladu s ust. § 68 odst. 3 správního řádu obsahuje.

5. Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

II. Žaloba

6. Žalobce v podané žalobě nejprve nastínil dosavadní průběh řízení o předmětné žádosti o dotaci, kdy první rozhodnutí SZIF ze dne 29.8.2013 postrádalo náležitosti vyžadované ustanovením § 68 správního řádu, neboť z rozhodnutí nebylo možné vůbec zjistit, proč výdaje na oplocení s přelezem a srovnání plochy pro výsadbu stromků měl žalobce již v původním řízení vyloučit ze způsobilých výdajů a ponížít tak rozpočet způsobilých výdajů. Nebylo možné zjistit úvahu SZIF, proč tyto výdaje neslouží ke zvýšení společenské hodnoty lesa a nejsou v souladu s opatřením II.2.4.2.A, zvláště nejsou-li nezpůsobilé, jakož i způsobilé výdaje v Pravidlech taxativně vyjmenovány. Žalobce poukázal na to, že v původním řízení bylo vyhověno jeho odvolání a žalovaný svým rozhodnutím ze dne 15.1.2014 rozhodnutí SZIF ze dne 29.8.2013 zrušil a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí. Žalobce i v odvolání proti předmětnému rozhodnutí SZIF ze dne 21.3.2014 zopakoval své námitky k nezpůsobilým výdajům, které uplatnil již v původním řízení s tím, že z Pravidel nelze přesně seznat, na jaké výdaje lze poskytnout dotaci a na jaké výdaje nikoliv. Výklad Pravidel ohledně výdajů, na které nemůže být poskytnuta dotace, učiněný v rozhodnutí SZIF považoval za zcela subjektivní a ničím nepodložený.
7. Žalobce v podané žalobě namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí spočívající v nesprávném skutkovém i právním posouzení věci a v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí. Žalovaný ve svém rozhodnutí pouze zopakoval argumentaci použitou SZIF v prvostupňovém rozhodnutí a jen dodal, že správní orgán je v odvolacím řízení vázán podmínkami stanovenými Pravidly, a proto shledává žalobcem podané odvolání jako nedůvodné. Žalovaný se ani v nejmenším nevypořádal s argumentací žalobce uvedenou v odvolání a nikterak neodůvodnil, na základě čeho přejal závěry a názory správního orgánu I. stupně a jak k nim sám svou úvahou dospěl. Napadené rozhodnutí je založeno na názoru žalovaného, že žalobce porušil podmínku Pravidel pro žadatele – část A – Obecné podmínky, kapitola 5.4 písmeno c) tím, že neodstranil údajně zjištěné nedostatky, avšak žádným způsobem nerozvádí, proč právě toto porušení Pravidel vedlo k zamítnutí žádosti o poskytnutí dotace. Žalobce namítá, že žádné ustanovení, které by označilo oplocení určité plochy za nezpůsobilý výdaj, se v Pravidlech nevyskytuje. Žalobce setrvává na tom, že výdaje, na které nemůže být poskytnuta dotace, nejsou v Pravidlech taxativně vyjmenovány. Rovněž nejsou vyjmenovány ani výdaje, na které může být poskytnuta dotace, přičemž se u jejich výčtu běžně používají slova „apod.“, „např.“, „atd.“. Případný jiný výklad Pravidel nemůže jít k tíži žalobce. Závěr správních orgánů obou stupňů, že výdaj na oplocení je výdajem, na který nemůže být poskytnuta dotace, je zcela subjektivní a ničím nepodložený a poškozuje žalobce tím spíše, že jeho předmětný projekt byl ohodnocen 85 body, přičemž do seznamu doporučených žádostí o dotaci byly jako úspěšné zařazeny i projekty, které byly ohodnoceny pouze 70 body. Žalobce nerozporuje, že podle kapitoly 6 Specifických

podmínek Pravidel je „výsadba/rekonstrukce zeleně“ zařazena mezi výdaje, na které nemůže být poskytnuta dotace. Postrádá však, proč do pojmu „výsadba/rekonstrukce zeleně“ spadá i oplocení pozemku, a tedy důvod, pro který by bylo možné oplocení pozemku považovat za nezpůsobilý výdaj. Považuje za naprosto lichou argumentaci uvedenou v rozhodnutí SZIF, podle které výdaje na úpravu lesního pozemku před zalesněním a zajištění nové výsadby proti okusu zvěří přímo souvisí s novou výsadbou. Žalobce rovněž považuje za nesprávnou argumentaci, že nezpůsobilým výdajem je rovněž srovnání povrchu pozemku před zalesněním (viz žádost o doplnění neúplné dokumentace z 23.7.2013), neboť srovnání povrchu pozemku před jeho zalesněním nikdy žalobce nezahrnul do způsobilých výdajů, takže není zřejmé, jak k tomuto závěru žalovaný dospěl.

8. Žalobce má za to, že jím předložený projekt Pravidlům vyhovuje, a proto navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobci byla před vydáním rozhodnutí SZIF o žádosti odeslána žádost o doplnění neúplné dokumentace, kde byl upozorněn na to, že výdaje uvedené v projektu, týkající se srovnání povrchu pozemku před zalesněním a oplocení zalesněné plochy jsou nezpůsobilými výdaji. Žalobce měl doplnit žádost o dotaci tak, že odstraní zjištěné nedostatky ve lhůtě 14 kalendářních dnů, tj. do 6.8.2013. Žalobce zaslal doplnění žádosti o dotaci dne 2.8.2013. Toto doplnění však nebylo úplné. Žalobce neodstranil nezpůsobilé výdaje na oplocení v částce o 600 000 Kč. Žalovaný uvádí, že SZIF svoje rozhodnutí řádně odůvodnil, když uvedl, že výdaje na úpravu lesního pozemku před zalesněním a zajištění nové výsadby proti okusu zvěří přímo souvisí s novou výsadbou a spadá pod nezpůsobilé výdaje označené jako „výsadba/rekonstrukce zeleně“, na které nemůže být poskytnuta dotace. Tím došlo k porušení podmínek pravidel – část A – Obecné podmínky, kapitola 5.4, písmeno C, to je nebyly odstraněny zjištěné nedostatky.
10. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se správním řádem a dalšími právními předpisy a navrhl žalobu v celém rozsahu zamítnout. Současně uplatnil náhradu nákladů řízení v celkové výši 600 Kč za převzetí a přípravu zastoupení a podání písemného vyjádření, neboť dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. PL.US39/13 mohou paušální náhradu drobných nákladů uplatňovat i strany, které nejsou zastoupeny advokátem.

IV. Posouzení věci městským soudem

11. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.).
12. Žaloba je důvodná.
13. Soud před vlastním posouzením žalobních námitek uvádí, že správní soudy v oblasti přezkumu poskytování dotací z Programu venkova ČR již judikovaly, že subjektům, žádajícím o poskytnutí dotace nepřísluší veřejné subjektivní právo na poskytnutí

dotace, přísluší jim však právo na přezkum procedury tohoto rozhodování na to, jak byla jejich žádost projednána a posouzena dle pravidel pro poskytování dotace (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 61/2013-43). V uvedeném směru městský soud přistoupil i k přezkumu napadeného rozhodnutí.

14. V dané věci je mezi účastníky řízení nesporné a z podkladu správního řízení vyplývá, že žalobce podal žádost o dotaci z Programu rozvoje venkova, 19 kolo dne 1.7.2013, v rámci podopatření Neproduktivní investice v lesích se záměrem „Zvyšování společenské hodnoty lesů“ a to pro projekt s názvem „Bělecké stezky: Projekt – Jak roste les“ (viz 1. strana žádosti). Protože podaná žádost byla v části B3 - výdaje projektu ve vztahu k části B1 - popis projektu neúplná, SZIF žádostí o doplnění neúplné dokumentace ze dne 23.7.2013 požadoval doplnění dokumentace z důvodu zjištěných nedostatků, které spočívaly v nejasném popisu projektu ohledně oplocení a srovnání plochy. SZIF současně žalobce poučil, že v případě, že půjde o oplocení plochy, která bude zalesněna a v případě, že srovnání plochy bude předcházet výsadbě lesních dřevin, jedná se o nezpůsobilé výdaje (viz komentář v tabulce v žádosti SZIF o doplnění neúplné dokumentace). Z doplnění žádosti doručené žalobcem SZIF dne 2.8.2013 vyplývá, že žalobce v žádosti v části B3 - výdaje ponechal v rámci kódu 003 (opatření k zajištění bezpečnosti návštěvníků lesa, výstavba objektů pro zajištění bezpečnosti návštěvníků, např. mostky, lávky, zábradlí, stupně, apod.) výdaje na „oplocení, přelez“ jako opatření, které do položek kódu 003 zařadil.
15. Z rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je zřejmé, že žalobci nebyla poskytnuta dotace z důvodu nevyločení výdajů na „oplocení“ v částce 600 000 Kč, doplněných do žádosti, a proto rozsah sporu je vymezen toliko otázkou, zda výdaj na oplocení v částce 600 000 Kč je či není způsobilým výdajem ve smyslu Pravidel, podle kterých byly výdaje žalobce posuzovány. Stranou tak zůstává argumentace žalovaného o úpravě lesního pozemku před zalesněním (dle komentáře SZIF v žádosti o doplnění dokumentace – srovnání plochy předcházející výsadbě dřevin).
16. Správní orgány obou stupňů věcně posouzení, zda oplocení uvedené v doplnění žádosti v části B3 - výdaje projektu, kód 003 je či není nezpůsobilým výdajem, neopřely o žádné skutkové zjištění a právní analýzu Pravidel pro žádosti o dotaci. Oba správní orgány koncentrovaly své odůvodnění o porušení Pravidel pouze na citaci ustanovení části A – Obecných podmínek, kapitoly 5.4. písm. c), ačkoliv toto ustanovení Pravidel se týká přijatelnosti žádosti o dotaci a upravuje způsob formálního provedení a způsob doručení doplněné žádosti o dotaci po odstranění zjištěných nedostatků ve stadiu rozhodování o přijatelnosti žádosti. Žalobce dle tohoto ustanovení postupoval, žádost doplnil a učinil tak ve stanovené lhůtě 14 dnů. Jinou otázkou však je, zda žalobce tuto žádost doplnil tak, aby výdaje v ní uvedené obstály jako způsobilé výdaje pro účel projektu a ve smyslu Pravidel pro dotaci. V tomto směru bylo na SZIF, aby žádost posoudil dle Specifických podmínek Pravidel, které již věcně stanoví výdaje, na které může být poskytnuta dotace a výdaje, na které nemůže být poskytnuta dotace. SZIF ve svém rozhodnutí žádnou úvahu o podřazení oplocení pod Specifické podmínky Pravidel neučinil, teprve až žalovaný konstatoval, že oplocení je nezpůsobilým výdajem dle kapitoly 6 Specifických podmínek pravidel. Tato kapitola samostatně navazuje na kapitolu 5, která se týká výdajů, na které může být poskytnuta dotace a která obsahuje různá opatření k zajištění bezpečnosti návštěvníků lesa, k usměrňování návštěvnosti území, apod. Žalovaný se však nikterak nevypořádal s tím, z jakých důvodů dle účelu, popisu záměru a okolností daného projektu zařadil oplocení pod pojem „nová výsadba/rekonstrukce zeleně“, spadající do nezpůsobilých výdajů kapitoly 6 Specifických podmínek, na které nemůže být poskytnuta dotace. Neposoudil, čím je

oplocení, které jediné bylo v dané věci relevantní, opatřením, které spadá pod nezpůsobilý výdaj „nová výsadba/rekonstrukce zeleně,“ zvláště jestliže správní orgán prvního stupně vůbec nezvážil, jaké práce a za jakým účelem měly být dle části B1 – popis projektu součástí projektu. To i s přihlédnutím k tomu, že ze žádosti o doplnění dokumentace, kterou SZIF žalobci zaslal, lze dovodit pochybnost SZIF o povaze oplocení, jestliže SZIF zde v komentáři ve vztahu k oplocení sám *podmíněně* uvažuje o oplocení jako o nezpůsobilém výdaji *pro případ*, že se jedná o oplocení plochy, která bude zalesněna.

17. Posouzení povahy oplocení a jeho účelu v rámci projektu tedy správní orgány obou stupňů nevěnovaly patřičnou pozornost v souvislosti se záměrem a popisem projektu a neodůvodnily, z jakých skutkových a právních důvodů nelze o těchto údajích uvažovat jako o údajích dle kapitoly 5 Specifických podmínek Pravidel, a naopak, proč jejich posouzení spadá pod kapitolu 6 Specifických pravidel a pod pojem „nová výsadba/rekonstrukce zeleně“.

V. Závěr

18. Na základě shora uvedených skutečností Městský soud v Praze neměl podmínky pro to, aby přezkoumal, zda závěry správních orgánů obou stupňů oprávněně vedly k zamítnutí žádosti žalobce o dotaci. Žaloba je proto důvodná v námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, spočívající v nedostatku důvodů k posouzení aplikace Pravidel pro poskytnutí dotace na žádost žalobce o dotaci.
19. Z uvedených důvodů Městský soud v Praze napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení žalovaný znovu posoudí žádost ve sporném rozsahu výdajů na oplocení v částce 600 000 Kč, přičemž své skutkové a právní závěry náležitě odůvodní.
20. Vzhledem k tomu, že soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, byly dle tohoto ustanovení dány podmínky pro rozhodnutí věci bez ústního projednání před soudem.
21. Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. Soud přiznal žalobci, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení. Náklady, které žalobci v řízení vznikly, spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč za podání žaloby a dále za 2 úkony právní služby po 3.100,- Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby) dle vyhlášky č. 177/1996 Sb. a dále za 2x paušál po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, s připočtením částky DPH ve výši 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty z částky 6 800 Kč, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí tedy 11 228 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej

stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 15. prosince 2017

JUDr. Naděžda Řeháková v.r.
předsedkyně senátu

za správnost vyhotovení:
S. Š.